

store Driuhjul, hvorpaa Knivene sidde. Jeg kan ikke se, hvorledes dette skal kunne indhegnes, ligesaa lidt som jeg indser, at Ulykkestilfaldene i alle Forhold kunne indrettes saaledes, at de kun frembyde en glat Overflade. Det, man skal søge at opnaa, er, at man saavidt muligt hindrer Ulykfte ved Brugen af Maskiner, heller ikke uden at vedtage Noget, som hindrer Brugen af dem. Hvad dernæst Tilsynet angaar, kan jeg til Dels være enig med Lovforslaget, i alt Fald saavidt angaar Tilsynet med Fabrikker og fabrikmæssig drevne Værksteder og for Maskiners Vedkommende, som drives ved Damp, nemlig at Tilsynet dermed henlægges til et Fabriksinspektorat saavel som Tilsynet med Dampkedler paa Landjorden. Jeg ser heller ikke rettere, end at det vil blive et heldigere og mere sagtyndigt Tilsyn end det nuværende. Jeg tror, at det Tilsyn, der foreslaas, er mere kvalificeret end det Tilsyn, vi nu have med Dampkedler paa Landjorden; og den Beføstning, som det vil medføre, vil ikke gaa synderlig ud over det, der nu have. Men at Tilsynet derimod for alle andre Maskiners Vedkommende skal føres af det stedlige Polit, saaledes som der foreslaas i Lovforslaget, kan jeg ikke finde nødvendigt eller rigtigt; thi jeg kan ikke se, at det stedlige Polit er særlig egnet til at have Tilsyn med disse Maskiner. Jeg mener, at man bør gaa en anden Vej, nemlig den, at Tilsynet vælges af de kommunale Raad, og at Tilsynet ikke direkte, men indirekte lønnes af Statskassen, en Ordning i den Retning, mener jeg, er mere betryggende til at forebygge Misbrug og er mere betryggende for Arbejdsgiverne, idet de have mere Indsigt i at kunne bestemme, hvad der hindrer Maskinens Brug, og hvad der ikke gjør det. Det, der egentlig har foranlediget mig til at tage Ordet her, er tredie Afsnit af Lovforslaget, som angaar Midlerne mod at forhindre Lovovertrædelser, nemlig Erstatningsbestemmelserne og Straffebestemmelserne. Erstatningsbestemmelserne, som omhandles i § 17, have været Noget af det Vansteligste for Udvalget at komme ud over; thi vi maa sige os selv, at naar uforsætlig eller uagtsom Overtrædelse af denne Lov kan medføre, at en Mand kan komme til at understøtte den Forulykkede eller hans Familie, da vil dette kunne have vidtrækkende Følger, det kan jo saaledes medføre, at en ubemidlet Mand, som har en Maskine, ved en eller anden mindre væsentlig Uforsigtighed har bevirket en andens Død, og saa skal underholde dennes Familie, derved bliver ruineret. (Berg: Han, der dør bliver ogsaa ruineret!); men Uagtsomhed er et elastisk Begreb, det bestemmes af Domstolene, og man kan van-

stellig tage sig iagt for saadanne Overtrædelser. Jeg tilstaar, at man saa vidt muligt bør gjøre Ret og Skjel og give Vedkommende Erstatning, som kommer til Skade under Udøvelsen af sit Arbejde ved Benyttelsen af Maskiner. Nu er der i det andet Thing af den høitærede Indenrigsminister forelagt et Forslag, som gaar ud paa at sikkre Arbejderne mod Følge af Ulykkestilfælde under Arbeidet; for mig staar det saaledes, at de to Lovforslag bør arbejdes sammen, ikke saaledes at de blive sammenarbejdede til een Lov, men blive to særskilte Love. Jeg mener, at da Landbruget gennem Hartornet skal give Tilskud til Gjennemførelsen af dette Lovforslag, kan Erstatningsbestemmelsen udgaa af dette Lovforslag, tilmed naar Vøderne, som de Vedkommende skulde erlægge for Overtrædelse af Loven mod Ulykkestilfælde ved Brugen af Maskiner, gik ind i denne Kasse. Denne Forandring vilde fjerne en meget stor Vanstielighed for Gjennemførelsen af dette Lovforslag, og derved vilde Vedkommende, som kom til Skade, ikke være brøstholden. Det er en Selvfølge, at hvis vedkommende Eier af Maskiner gjør sig skyldig i en saadan Forbrydelse, som falder ind under Straffelovens Bestemmelser, bliver han straffet derefter. Jeg har taget Ordet for at spørge, om den ærede Indenrigsminister ikke kunde tænke sig at gaa med til noget Saadant, og desuden ogsaa af den Grund, at hvis det nævnte Lovforslag, hvad jeg ønsker meget, kunde gennemføres i en nær Fremtid, saa bør man saa vidt muligt, efter de Forhandlinger, som førtes i Udvalget i forrige Samling, arbejde de Love sammen i Forstaaelse med hinanden, og jeg haaber, at det andet Thing, som jo paa Grund af Mangel paa Arbejdstof har maattet udsætte sine Møder, kan arbejde saa meget des hurtigere paa et Lovforslag som dette, saa at vi saa snart som muligt kunne faae det her ind i Thinget og faae det henvist til samme Udvalg, som behandler dette Lovforslag her, for at man muligvis kan arbejde de to Lovforslag sammen i den omtalte Retning. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til Thingets Velvillie, at det saa hurtigt som muligt kan gennemføres, da jeg erkjender, at der trænges til at lovgives paa dette Omraade.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg skal ikke dvæle ved den første Del af den ærede sidste Talers Foredrag, da jeg vanstelig kan udtale mig om de Tanker, han fremsatte, saa længe de ikke ere formulerede i Endringsforslag. Der har været, og vil naturligvis altid blive, et meget vanstelig